

hed, at man uden Videre forandrer en Afgift i Korn til en Afgift i Penge. Forholdene paa mange Steder gjøre, at Yderne, der selv avle Kornet, meget hellere ville betale med Korn end med Penge, om Pengesummen ogsaa kun svarer til Værdien af det Korn, de skulle erlægge, og naar der engang er gjort en saadan Accord, forekommer det mig, at den maatte give samme Ret som andre Accorder, nemlig at der betales med det Betalingsmiddel, som Accorden fastsætter. Om det kan være en retlig Fremgangsmaade, er et Spørgsmaal, jeg maa overlade til høitærede Jurister at bedømme. Mig idetmindste forekommer det at være en ubillig Fremgangsmaade.

Ordføreren: Med Hensyn til hvad den ærede 1ste Landstingsmand for 5te Kred (Drejer) udtalte om Udvalgets Fleertals andet Underændringsforslag, skal jeg bemærke, at jeg allerede før har sagt, at jeg ikke førte Ordet derfor, og jeg har heller ikke hørt noget andet Medlem af Udvalget tale for det, men det er klart efter det Foredrag, vi nu sidst hørte, at der er Medlemmer, som ville interessere sig for Forslaget og optage det, hvis det blev frafaldet. Med Hensyn til den høitærede Ministers Forslag om, at Oppebørselen for Fæstebønderne skal gaae over til Godseierne, maa jeg ligeoverfor den samme ærede Rigsrådsmand bemærke, at den høitærede Minister ikke har begrundet det paa Kostbarheden af Oppebørselen, men paa den Besværlighed, der vilde være forbunden med at indrette nye Conti for samtlige Fæstebønder. Den høitærede Ministers Motivering er altsaa en anden end den, den ærede Landstingsmand antog. Hvad jeg har begjært Ordet for, var en Bemærkning med Hensyn til det andet af den høitærede Minister stillede Ændringsforslag. Det vil sees, at der ved det første af Udvalgets Fleertal stillede Underændringsforslag er forlangt særskilt Afstemning over det sidste Punktum. Jeg troer, at efter de Bemærkninger, der ere fremkomne, vil det være Hensigten dermed at ubelade det sidste Punktum, og jeg troer ikke, at man vil

gaae den høitærede Minister for nær derved, idet der derved fjernes en Misforstaaelse, medens der Intet takes, thi Enhver, der antager, at Stiftsøvrigheden for hans Vedkommende ikke havde udført Loven rigtig, ikke havde beregnet rigtig efter de Opgjørelser, til hvilke der skulle tages Hensyn, eller ikke havde taget Hensyn til særlige Forhold, har uden en saadan Bestemmelse Afgang til at faae den administrative Afgjørelse prøvet ved Domstolene. Det, troer jeg, følger af sig selv. Der kan ikke være nogen Tvivl om, at der ikke behøves nogen Bestemmelse om, at en Mand kan faae den Paastand afgjort ved Domstolene, at Stiftsøvrigheden havde for ham beregnet Tiendevederlaget i Penge efter Taxter, der ikke gjaldt for hans District, og det er derfor vistnok bedst at lade den overflødige og vildledende Bestemmelse gaae ud.

Formanden: Jeg skal tillade mig at bemærke, at det omtalte Underændringsforslag gaaer ud paa en særskilt Afstemning over det sidste Punktum af den høitærede Ministers Forslag under Nr. 2, men saaledes som den ærede Ordfører nu bemærkede, er det Meningen med denne særskilte Afstemning, at Udvalgets Fleertal vil, at Punktummet skal gaae ud.

Ordføreren: Meningen har været at give Anledning for Medlemmerne til at afgjøre, om de ville have, at dette Punktum skal gaae ud eller ikke. Der er ikke stillet noget bestemt Forslag om, at dette Punktum skal gaae ud. Jeg for min Part vil stemme for, at det skal gaae ud.

Formanden: Jeg gjorde blot min Bemærkning for at klare Afstemningen.

Rettelser.

Nr. 62, Sp. 954 Lin. 4 f. n. tilføjes: Maa jeg saa spørge den ærede Minister, hvad de saa faae deres Løn for?